

AMŽINASIS GYVENIMAS

IR KAIP JĮ GAUTI

... šį vakarą, girdint čia šiuos liudijimus ir įvairias padėkos Dievui išraiškas, už tai, kuo Jis buvo jiems per šiuos metus. Ir aš noriu prisijungti prie jų savo liudijimu. Pagalvojau, seserys ten, gale, liudija apie „duoną ant vandens“. Ir tada brolis Slaughteris. Ir brolis Grahamas, kalbant apie „kai visi mirtingojo gyvenimo ratai sustoja“. Galbūt nesuprastas čia, bet Ten, prieš Sostą, Dievas viską žino apie visus dalykus.

² Taigi mes šį vakarą čia tik tam, kad ... Aš netikiu, apie naujo puslapio atvertimą, ar kažką panašaus, aš ... kad tiesiog sekančią dieną jūs jį užverčiate. Bet jeigu mes tiesiog ateitume ir atiduotume save Dievo garbinimui, ir padėkotume Jam už tai, ką mes ... Kad Jis buvo su mumis, ir paprašytume, kad Jis ir toliau būtų su mumis, tai yra tiesiog geriausia.

³ Tiesiog šį vakarą esu šiek tiek pavargęs. Vakar vakare turėjau keletą žmonių draugija, ir aš, na, aš—aš šiek tiek užsisėdėjau. Ir šiandien mes buvome išvykę, praktiškai visai dienai, ir taigi, tiesiog jaučiuosi truputį pavargęs. Ir aš čia nebūsiu ilgai.

⁴ Bet aš noriu perduoti sakyklą broliui Funk, ir jis yra mūsų pranešėjas. Ir tuomet, aš manau, kad paskui jį seks brolis Vudas. Ir tuomet, taigi tada, jeigu jie visi pasiliks. Šiandien jis pasakė, kad aš čia to nesakyčiau. Bet, matote, aš ką tik pasakiau. Taigi aš mačiau, brolių Fanką, sėdintį ten gale, purtantį galvą. Na, nedidelis pokštas, broliai. Ir, bet, tai—tai tiesa, jie neabejotinai turės galimybę išstoti dabar, už—už keletą minučių.

⁵ Ir taigi, žinote, šį vakarą mes čia turime daug pranešėjų. Taigi mums liko trys valandos, ir todėl mes pasistengsime paskubėti, kiek tik mes galime. Kartais ...

⁶ Tiesiog mažytis dalykėlis, kurį aš norėčiau šiuo metu pasakyti, tai susiję su sesers liudijimu. Sesuo Leopard, aš manau, kad toks vardas.

⁷ Aš čia prieš kelias savaites įvedžiau tarsi naują tvarką, kaip jūs žinote, dėl žmonių, skambinančių į raštinę. Ir tada—ir tada brolis Koksas ir jie, perpasakos man atvejį, kad ir kas tai būtų. Ir leiskite man tiesiog eiti taip, kaip aš jaučiu vedimą. Ir, o, tai bent, štai taip reikia daryti.

⁸ Vieną rytą aš ... peržiūrėjau įvairius skambučius. Buvo sesuo Lake, ir jos berniukas pateko į avariją. Aš manau, kad brolis Koks man sakė, kad tai buvo ... brolis Koks. Ir jie išėmė bluznį, ir buvo prie mirties. Ir kitas brolis, su kuriuo aš šių metų išvykoje

buvau kalnuose, ir jis gulėjo ten, kraujavimas žarnyne, tikriausia vėžys. Ir Kalifornijoje, o, tiesiog visur, skirtingi žmonės, kurie sirgo. Ir aš buvau išėjęs melstis.

⁹ Aš įėjau, ir aš... Mano žmona pasakė man, kad brolis Slaughter skambino, dėl kažkokio nedidelio... ar sesuo Slaughter, vienas iš jų, apie mažą mergaitę, kuri buvo čia praeitą sekmadienį. Aš tiesiog įėjau ir atsisėdau.

¹⁰ Aš pagalvoju: „Na, brangus Dieve, aš turiu visus juos“, ir aš meldžiausi už juos visus. „Ir—ir ką Tu nori, kad aš daryčiau?“

Ir aš vis girdėjau kažką apie „mažą kūdikį“.

¹¹ Na, aš grįžau pažiūrėti, ką mes turėjome dėl mažo kūdikio. Ir aš—aš paskambinau seseriai Koks, sužinoti ką nors apie mažą kūdikį. Atrodė, kad niekas nieko nežino apie kūdikį. Tai nebuvo regėjimas. Bet tiesiog spaudimas Dvasioje, surasti kūdikį, apie sergantį „mažą kūdikį“. Na, vienintelis dalykas, kurį aš galėjau surasti, tai kad tas kūdikis, apie kurį jie kalbėjo, buvo iš Kentukio. Na, taip neatrodė, kai jie apie tai užsiminė, tai tiesiog kažkaip neatrodė, kad tai. Ir aš... pagalvoju, galbūt, gal po kurio laiko vėl pasirodys regėjimas. Bet taip nebuvo, regėjimas nepasirodė. Ir aš vis klausinėju savęs.

¹² Aš grįžau į savo kambarį, vienas, kad pasimelsti. Ir aš pagalvoju: „Kur maždaug tas kūdikis dabar? Ar yra kas nors, ką aš galėčiau suvokti apie kūdikį?“

¹³ Ir praeitą sekmadienį, ar sekmadienį po to, ar kažkas panašaus, aš sėdėjau ten gale. Ir priėjo mažą mergaitę, pašnibždėjo man į ausį, už nugaros, ir pasakė: „Pasimelskite už mano sesutę, mažąją sesutę“. Ir tai buvo mažoji Leopardų mergaitė. Ji galbūt yra čia ši vakarą; aš nežinau. Ji yra mažytis žmogutis, labai miela, mažą mergaitę.

¹⁴ Ir taip atsitiko, kad aš apsisukau. Aš pasakiau: „Gerai, brangioji“, panašiai. Ir aš tiesiog taip palenkiau savo galvą ir pradėjau melstis už kūdikį. Ir tiesiog nuėjau, pamiršau apie tai.

¹⁵ Ir iš karto, kai aš tai prisiminiau, kažkas įvyko, ir aš žinoju, kad tai buvo Dievas.

¹⁶ Taigi tuomet aš nuėjau ir paklausiau Medos, kur—kur jie gyvena. Ir ji tiksliai nežinojo kur, todėl mes paieškojome telefonų knygoje ir suradome jų numerį. Ir—ir aš pasakiau: „Kažkas... Ir aš manau, pas juos buvo sergantis kūdikis. Ar prieš savaitę, ar kažkas, prieš savaitę ar prieš dešimt dienų, jie turėjo sergantį kūdikį“. Taigi aš pasakiau: „Kažkas tame yra. Dabar žiūrėkite“.

¹⁷ Ir aš paskambinau ten, ir niekas neatsiliepė. Na, tada aš perskambinau poniai Koks, ir ten radau ponią, jos motiną. Ir—ir taip aš pakviečiau jos motiną, ir ji pasakė, „Na...“ Aš papasakojau jai kas buvo.

¹⁸ Ir ji galbūt yra čia ši vakarą. Aš atsiprašau, aš neatpažįstu tos moters. Aš—aš galbūt pažinčiau ją, jeigu pamatyčiau jos veidą.

¹⁹ Bet ji man pasakė, kad kūdikis buvo ligoninėje, labai prastos būklės, ir tuo metu jam buvo perpilamas kraujas. Na, aš pasakiau, „Sese, aš nežinau. Aš negaliu pasakyti dabar, kad tai regėjimas, nes taip nėra, bet tiesiog kažkas, kur aš galiu pajudėti. Mane tiesiog traukia prie to kūdikio. Aš tiesiog galėčiau, atrodo, kad tas vaikas tiesiog yra prieš mane“. Taigi aš tęsiau.

²⁰ Ir aš pasakiau: „Aš dabar neisiu, nes žinau, kad tai šiek tiek užtruks, kol bus perpiltas kraujas“. Aš manau, kad jie tai daro štai čia, per galvą, taigi jie . . . Aš žinau, kad tai labai skausminga ir nėra gerai. Taigi aš tiesiog palaukiau, nuėjau ir pasimeldžiau už kūdikį. Ir aš pasiruošiau. Aš pagalvojau: „Čia yra ta vieta, kur Viešpats mane veda“.

²¹ Ir aš nuskubėjau į ligoninę, ir—ir paprašiau, ar galėčiau pamatyti kūdikį. Jie nusiuntė mane ten, kur buvo kūdikis. Ir kambaryje aš sutikau motiną, kuri sėdi dabar čia. Ir ji man pasakė, kad jos motina surado ją maždaug valandą prieš tai, ar kažkas panašaus, ir pasakė jai, kaip Viešpats spaudė mane, kad aš nuvykčiau pas tą kūdikį. Ir kai ji sugrįžo prie lovos; kūdikis gulėjo ten, spardėsi, gugavo ir juokėsi.

²² Taigi aš įėjau, ir tas mažylis tiesiog spardėsi ir juokėsi, čiulpė savo buteliuką, ir viska kita, tiesiog normalus, kaip bet kuris vaikas, kurį jūs kada nors matėte savo gyvenime. Ir aš tiesiog uždėjau rankas ant to mažylio, taigi suprantate, palaiminau jį ir išėjau iš pastato.

²³ Ir tiesiog prieš keletą minučių, aš girdėjau, kaip motina pasakė, kad jie parsivežė jį namo. Taigi tai—tai buvo vakar, kai tai įvyko, ir šiandien kūdikis namuose, sveikas. Taigi mes . . . Tai buvo . . .

²⁴ Tai yra geriau man pačiam, nei skambinti šimtą kartų. Būti tyloje prieš Viešpatį, kad Jis galėtų pasakyti jums, kur reikia vykti, ir kiekvieną kartą tai yra tobula. Suprantate? Tai—tai Viešpats veda.

²⁵ Taigi kas nors sako: „Na, jūs eikite *čia*, broli Branhamai. Jūs nueikite *čia*“. Jūs—jūs patenkate į tokią sumaištį, pas *ta*, ir pas *tą, aną*, jūs . . . Dievas negali kalbėti jums.

²⁶ Jeigu jūs tiesiog atsisėsite, pasakysite: „Ačiū Tau“. Padėkite tai prieš Viešpatį. Sakykite: „Taigi, Viešpatie, ko Tu nori, kaip man pasiilgti dėl viso to? Taigi, Tu žinai, kad aš esu Tavo tarnas, ir ką Tu . . .“

²⁷ Bet, matote, Viešpats, žinodamas, kad aš nuvyksiu ten iš karto, kai tik Jis prabils į mano širdį, Jis išgydė kūdikį dar prieš man nuvykstant ten. Tai tiesa. Suprantate? Taigi, suprantate? Taip, pone. Tai ne dėl to, kad aš ten nuvykau.

Taigi jūs klausiate: „Kas tai buvo, broli Branhamai?“

²⁸ Suprantate, Kristaus Kūne mes turime dovanų. Ir Pati Šventoji Dvasia, žinodama, kas tai buvo, užtariant ten, Šventoji

Dvasia nedavė man ramybės dėl to kūdikio. Ir iš karto, kai aš pasimeldžiau už kūdikį, netgi būdamas namuose. Ir nuvykau pas tą kūdikį, kad išpildyti tai, ką Jis pasakė. Šventoji Dvasia užtaria dalykuose, kurių mes net negalime suprasti. Suprantate? Argi Jis ne nuostabus?

²⁹ Sakau jums, draugai, aš turiu tiek daug už ką dėkoti ši vakarą! Aš—aš tiesiog nežinau, kaip pradėti, ir net nebandysiu. Aš turiu. . . Aš nežinau.

³⁰ Aš tiesiog perskaitysiu keletą Žodžių čia iš Rašto, ir Viešpačiui leidus, pakalbėsiu apie tai keletą minučių.

³¹ Bet pirmiausia, aš noriu išreikšti dėkingumą Jėzui Kristui, Dievo Sūnui, kad išgelbėjo mane ir nuplovė mane Savo Paties Krauju, ir suteikė man šią didingą ir šlovingą viltį, kad vieną dieną aš pamatysiu Jį veidas į veidą. Ir aš nestovėsiu ten pasmerkime, kadangi Jo Kraujas jau atpirko mane. Ir ši vakarą aš esu atpirktas Viešpaties Jėzaus Kristaus Krauju. Ir . . .

³² Tai, ką Jis man davė - būti piliečiu tos pačios Karalystės, į kurią jūs visi einate, ir mes kartu su Juo esame bendrapaveldėtojai Slovejė! Koks tai nuostabus dalykas!

³³ Ir praeitą vakarą aš sėdėjau, kalbėjau su kai kuriais, iš čia esančiųjų. Ir šiandien, ten prie Elžbietos, prie brolio stalo, kur mes sėdėjome, vakarieniavome. Ir mes kalbėjome apie esminius įvykius, ar esminę Evangeliją, kurią mes turime, ir kokia tikrovė, be jokio abejonės šešėlio. Mes neturime vietos jokioms abejonėms.

³⁴ Ši bažnyčia ir žmonės, jos nariai, ir Džefersonvilio bei aplinkinių vietovių žmonės, stovės Teisme. Jeigu mes esame neišgelbėti, mes stovėsime neturėdami visiškai jokio pasiteisinimo.

³⁵ Prieš kurį laiką, kaip jaunas tarnautojas, kai buvo mano pirmasis prabudimas; aš jį turėjau čia, palapinėje, prie kampo, kur tie statybų objektai. Tą sekmadienio popietę, aš krikštijau grupelę prie upės, kai Viešpaties Angelas pirmą kartą pasirodė viešai, įrodydamas Žinią, apie kurią aš kalbėjau. Ir Tai buvo Šviesa, nužengusi iš Dangaus ir stovėjusi ten. Tikriausiai ši vakarą bažnyčioje yra tie žmonės, kurie ten stovėjo ir matė tą Šviesą. Ir aš pradėjau pasakoti apie tai, ir taip toliau. Ir visi žinote, kaip ši istorija tęsiasi; vėl ir vėl.

³⁶ Ir žmonės kartais išeina ir sako: „Tai tik įsivaizdavimas“. Jie palikdavo susirinkimą, kuriame žmonės Ją matydavo, ir išeidavo, sakydami: „Aš Ją mačiau“. Kiti sakydavo: „Na, aš Jos nemačiau“.

Taigi, žinoma, Dievas leidžia pamatyti tam, kam Jis nori, kad pamatytų.

³⁷ Kai išminčiai sekė žvaigždes, nėra nė vieno pasakymo istorijoje, ar kokioje observatorijoje, niekur. . . Ir jie net laiką

skaičiavo pagal žvaigždes. Bet niekas nematė tos Žvaigždės, išskyrus išminčius, suprantate, tai tiesa, nes jie ieškojo Jos. Ir jie tikėjosi Ją pamatyti, ir Ji vedė juos pas Kristų. Ir, netgi, Ji praėjo pro visas observatorijas, ir kai—kai žmonės žiūrėjo į padanges, kad nusakytų laikus, ir taip toliau. Bet niekas nematė Jos judančios, tik išminčiai, nes jiems buvo skirta Ją pamatyti.

Jeigu Dievas skiria, kad jūs kažką pamatytumėte, jūs Tai pamatysite.

³⁸ Elijas, tąsyk stovėjo Dotane, ir jis žvalgėsi aplinkui. Ir tarnas pažvelgė, tarė: „O, pažvelk į . . .“ Sirai pasistatė stovyklą. Bet jis . . .

³⁹ Elijas atsakė: „Na, su mumis yra daugiau nei su jais“. Jis apsižvalgė, jis nieko nematė, tik stovintį Eliją. Jis pasakė, kad jis . . .

⁴⁰ „Dieve, - tarė, - atverk šio jaunuolio akis, Viešpatie“. Ir kai, su tomis pačiomis akimis, regėjimo akimis, tuomet, kai jis atvėrė savo akis, aplink tą pranašą stovėjo ugnies vežimai ir ugniniai žirgai. Ir, suprantate, jis . . . Tai buvo . . .

⁴¹ Tai yra kažkur. Ir mes žinome, kad Jo Buvimas yra su Jo tikinčiais vaikais.

⁴² Aš kalbėjau, sakiau . . . Kambarėje sėdėjo mano žmona, ir mes kalbėjomės apie tą pačią Šviesą, kur Ji pasirodė ir buvo nufotografuota.

⁴³ Ir tiesiog ši vakarą, grįžtant prie to fenomeno, aš manau, kad bent vienas ar du žmonės, trys žmonės, aš spėju, esantys dabar pastate, buvo ten; tai Dovydas, ten gale, brolis Vudas ir sesuo Vud; buvo Hiustone, Teksase, kai ta nuotrauka, Dievui leidus, buvo nufotografuota.

⁴⁴ Taigi, jeigu jūs stovėtumėte ši vakarą, ir žvelgtumėte į tą Angėlą, besisukantį ratu! Turbūt daugelis iš jūsų čia esančių, niekada To nematėte. Bet, suprantate, tai yra ta Šviesa, Ugnies Stulpas, kuris vedė Izraelio vaikus! Kuris atėjo į kalėjimo kamara pas Petrą, ir—ir—išlaisvino jį iš kalėjimo; tas pats Viešpaties Angelas. Ir štai Jis čia, po visų tų šimtų, taip, tūkstančių metų, dabar vis dar yra čia su mumis. Suprantate? Ir Jis leido, kad Jį nufotografuotų, stovintį ten, kur stovėjau aš. Taigi, ne, ne dėl manęs; bet dėl Bažnyčios, dėl tikinčiųjų Kūno. Suprantate, tai skirta visiems. Dabar atkreipkite dėmesį. Jeigu . . .

⁴⁵ Aš—aš tikiu, kad Tai iš tikrųjų buvo Ugnies Stulpas, kuris vedė Izraelio vaikus. Ar jūs netikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tiesiog Ugnies Stulpas.

⁴⁶ Ir aš iš tikrųjų tikiu, kad ta Šviesa nužengė į kalėjimą, ir—ir—ir ten, kur buvo Petras. Ar jūs netikite tuo liudijimu? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Aš tikiu tuo visa savo širdimi, tiesiog labiau, nei tikiu tuo, kad mano vardas yra

Viljamas Branhamas. Aš—aš tikiu tuo, suprantate. Aš tikiu tuo pasakojimu.

⁴⁷ Bet, taigi, mes turime daugiau, tikslų esminių įrodymų nei tai. Mes turime. Mes turime daugiau, tikslų esminių įrodymų. Taigi, aš tikiu tuo tikėjimu.

⁴⁸ Ir kas jei Viešpaties Angelas dabar stovėtų čia, judėdamas ratu, ir kiekvieno iš jūsų akys Jį regėtų. Tai būtų visai neblogai. Bet žvelgti į Jo paveikslą yra kur kas didesnis įrodymas, nei tai, jeigu žiūrėtumėte į Jį savo akimis. Suprantate? Argi ne taip? Kadangi jūs galėtumėte turėti optinę apgaulę. Bet tas mech- . . . Tas fotoaparatas nepadarys optinės apgaulės. Jis tuo nepadarys, kadangi tai—tai yra fotoaparatas. Ir jis nufotografuoja tikrą nuotrauką. Tai turi būti ten, kad patektų į objektyvą. Suprantate?

⁴⁹ Jūs galite turėti optinę apgaulę ir dalykus, kurie atrodo lygtai būtų, kai jų nėra? Suprantate? Bet kai fotografija, kuri . . .

⁵⁰ Ir tai gali būti psichologija. Jūs galite paklausti: „Ar jūs matote tai ten?“ Ir jūs tiesiog vis kartojate: „Taip, aš tuo tikiu“. Ir tikite tuo taip stipriai, kol iš tikrųjų manote, jog jūs tai matote, nors taip nėra. Suprantate? Teisingai. Bet, tai yra psichologija. Bet jūs, jūs tiesiog taip stipriai įteigėte tai sau, kol—kol jūs tiesiog įsivaizduojate tai, taip stipriai įsivaizduojate, kol tai tampa realybe.

⁵¹ Jūs tik kartą tiesiog įsivaizduojate, kad kažkas jūsų nekenčia. O iš tikro taip nėra, bet jūs įsivaizduojate, kad jie nekenčia jūsų. Ir jūs tiesiog toliau galvojate: „Jie manęs nemėgsta“. Ir pirmas dalykas, jūs pradėsite vengti to asmens, nors jie nieko jums nepadarė. Ir po kurio laiko tai jums taps tokia realybe, kol jūs iš tikrųjų tikėsite, kad tas asmuo jūsų nemėgsta. Ir jūs tuo galbūt išprovokuosite juos kažką pasakyti ant jūsų. Pavyzdžiui, savo žmonai ar savo vyrui, ar kuriam kaimynui, ar kažkam kitam, kai tas žmogus nepadarė nieko blogo ir yra visiškai nekaltas. Taip todėl, kad jūs tiesiog tai įsivaizdavote, kol jums visa tai tapo realybe. Taigi, suprantate ką aš turiu omenyje?

⁵² Bet, iš tikrųjų, kai yra nufotografuojama, tuomet tai turi būti ten.

⁵³ Taigi, ši vakarą mes išgyvenome tai, ką brolis Grahamas išgyveno prieš kažkiek tai laiko, daugybę bažnyčios pakilimų ir nuopolių, ir taip toliau. Mes išgyvenome daugybę pavojų, vargų ir žabangų; tai buvo įvertinama skirtingai, sakoma, kad mes esame „nesvarbūs“, ir esame „šventi velenėliai“, ir vadinami įvairių rūšių vardais, ir taip toliau, ir panašiai.

⁵⁴ Bet prie viso to, jeigu ši bažnyčia sudegtų iki pamatų ši vakarą, ir aš turėčiau mirti, ir visi jūs turėtumėte taip pat iškelti, ši vakarą, mūsų liudijimas - visiška Tiesa. Yra milijonai žmonių, kurie sužinojo apie Tai. Ir mokslininkai įrodė; ne tik mūsų žodžius, kuriuos mes kalbėjome dar prieš pasirodant

Šviesai, dar prieš Angelui leidžiant Jį nufotografuoti. Tai buvo paliudyta dar nuo vaikystės, kad ta Šviesa ateina. Daug metų, daugelis iš jūsų, sėdinčiu čia, girdėjote, kaip aš apie tai kalbėjau, metų metus, ir viską apie tai žinojau, metų metus dar prieš tai, kai buvo nufotografuota. Ir kai mokslo pasaulis gavo Jos nuotrauką, Tai buvo tas pats dalykas, apie kurią mes liudijome. Taigi, tai rodo, kad jūs kalbate Tiesą. Tai absoliuti Tiesa.

⁵⁵ Taigi, ši vakarą aš esu toks dėkingas, kad žinau, jog didysis Jehova Dievas, kuris kartą riaumojo nuo Sinajaus kalno, kuris kartą stovėjo ant kalno ir mokė apie palaiminimus, ir prisikėlė iš mirusiųjų, ši vakarą yra mūsų tarpe, ir yra tas pats. Koks Jis buvo tada, toks Jis yra šiandien, ir bus per amžius.

⁵⁶ Ir pagalvojus, kad Jis, Dangaus Dievas, nusizemino, kad nusileistų ir bendrautų su tokiais, kaip aš ir mes čia, vargšai žmonės, neturintys daug šio pasaulio gėrybių. Ir tiesiog esu neraštingas, ir vis dėlto Jis taip mane pamilo, kad Jis nusileido ir Savo malone išgelbėjo mane. Niekuo aš nenusipelniau, ir nieko nepadariau, bet Jis išgelbėjo mane. Kadangi, dar prieš pasaulio sukūrimą, Savo išankstiniu žinojimu, Jis iš anksto paskyrė mane būti išgelbėtu, dar prieš atsirandant pasauliui. Ir Jis padarė tą patį kiekvienam žmogui, kuris yra išgelbėtas. O, koks nuostabus dalykas! Kokia tai nuostabi galimybė!

⁵⁷ Ir visas mano širdies troškimas, kad šiais metais, jeigu Dievas išklauskis mano maldą. . .

⁵⁸ Aš galbūt dabar negalėsiu pasilikti iki vidurnakčio. Aš ten gale, turiu dvi mažas mergaites, kurios nori miego, pradeda verkšlenti ir verkti. Man pirma galbūt reiks jas išvežti.

⁵⁹ Ir aš noriu tai pasakyti, jeigu aš neturėsiu galimybės sugrįžti ir paliudyti, kad aš—aš turiu. . . noriu padėkoti kiekvienam iš jūsų, už jūsų maldas, kur šiais metais meldėtės už mane. Jei kada nors mane apleisite, aš pražuvęs. Aš tiesiog, kai jūs palaikote mane maldoje, aš tuomet stoju į kovą.

⁶⁰ Ir aš—aš myliu jus visa savo širdimi, kaip prieš kurią laiką pasakė vienas brolis. Man nepavyksta atvykti čia taip, kaip aš turėčiau. Man nepavyksta susitikti su žmonėmis ir patarnauti namuose, kaip aš—aš to norėčiau, kaip tai yra mano širdyje. Bet aš tik žmogus, ir aš—aš esu labai ribotas tam tikromis valandomis, tam tikromis galiomis, ir taip toliau.

⁶¹ Ir dabar, Dievo padedamas, jeigu Jis padės man, aš noriu, kad šie metai būtų patys geriausi metai kuriuos aš kada turėjau savo gyvenime. Aš turiu dabar, iš Dievo malonės, laimėjęs Kristui daugiau nei pusę milijono sielų. Ir aš tikiuosi, kad šiais metais, Dievui leidus, pavyks pasiekti visą milijoną. Todėl, jei Dievas leis, aš noriu vėl pradėti nuo užsienio šalių, kai tik mes būsime finansiškai pajėgūs tai padaryti ir taip toliau. Ir vykti ten į kitas šalis, kur mes vienu metu galime laimėti daugybę tūkstančių.

⁶² Ir aš žinau, kad diena jau arti. Laikas jau yra praėjęs. Sutemos leidžiasi, draugai. Ir aš noriu padaryti viską, ką aš galiu, nes tai yra vienintelis laikas, kai jūs ir aš būsime mirtingi. Tai vienintelis laikas per visą Amžinybę, kai mes kada nors turėsime privilegiją, laimėti kažką Kristui. Padarykime tai. Visą, ką mes galime padaryti. Paimdami Jo Šlovei kiekvieną valandą, kuria mes tik galime. Tai yra mano tikslas ateinantiems metams. Ir su Dievo pagalba, jūsų maldomis, man tai pavyks. Taigi, melskitės už mane jau dabar.

⁶³ Ir dabar, prieš atsiverčiant Žodį, palenkime savo galvas tiesiog minutėlei.

⁶⁴ Tėve, tai yra Tavo Amžinasis Žodis, gulintis čia prieš mane. „Joks žmogus Danguje ar žemėje nebuvo vertas paimti Knygą, atrišti Antspaudus, ar pažvelgti į ją, tik Avinėlis, kuris buvo užmuštas prieš pasaulio sukūrimą“. Taigi mes šaukiame Jo. Ir jeigu mes radome malonę Tavo akyse, mes meldžiame, O Dievo Avinėli, kad Tu dabar paimtum šias kelias minutes, kai mes atverčiame Tavojo Žodžio puslapius, ir atverk Tai mūsų širdims. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁶⁵ Taigi, aš ruošiausi šiek tiek pastudijuoti per šią popietę, keletą dalykų, apie kuriuos aš kalbėsiu šį vakarą, bet aš nespėjau laiku to padaryti. Taigi atėjo mano žmona su Biliu, ir aš—aš turėjau tiesiog paimti ir tik—tik prabėgomis perversti Bibliją.

⁶⁶ Ir aš pagalvojau: „Na, aš paimsiu apie Melchizedeką“. Pagalvojau: „O, tai bent! Jei aš paimsiu tai, kiti broliai neturės laiko pasisakyti“. Ir taigi, dėl to, aš atidėsiu tai kelioms dienoms, Viešpačiui leidus, taigi, kai mes turėsime daugiau laiko, dabar.

⁶⁷ Ir tuomet aš radau Darbų 10-ą skyrių, kuriame kalbama apie ankstyvąją Bažnyčią. Jei kas nori, ir turi Bibliją, gali atsiversti Darbų 10-ą skyrių, tiesiog keletą minučių trumpam pamokymui.

⁶⁸ Ir kol jūs atsiverčiate, aš pateiksiu nedidelę praeities peržiūrą. Praeitą sekmadienį, prieš savaitę, taigi aš manau, ar tai buvo praeitą sekmadienį, prieš savaitę, kur mes studijavome Darbų knygą, susijusią su ankstyvąja Bažnyčia. Aš manau, mes peržvelgėme Darbų 2. Kur, kai jie buvo paleisti ir nuėjo į savo . . . Kaip tai . . . Petras jiems pasakė, apie tai, kad jie turėjo: „atgailauti, ir pasikrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu dėl savo nuodėmių atleidimo, ir priimti Šventąją Dvasią“.

⁶⁹ Taigi, aš norėčiau šiek tiek pasisakyti. Ar šį vakarą viskas gerai, nuo pakylės? [Brolis Nevilas sako: „Amen“—Red.]

⁷⁰ Pažvelkite, suprantate, visi visada sakydavo: „Broli Bili, niekas tavęs nesupranta“. Na, aš galbūt tiesiog šiek tiek keistokas, bet, žinote, bet aš—aš nenoriu toks būti. Bet aš turiu idėjų apie dalykus, ir savo įsitikinimus. Taigi, aš buvau visiškai . . .

71 Aš esu visiškai įsitikinęs, kad daugelis dalykų, kurie— kurie yra Rašte, kurie yra apaštališki, ir kurių mes šiandien nevykdome.

72 Ir, pavyzdžiui, vienas dalykas, daugelis žmonių klausė: „Kaip, kai jūs esate tuose evangelistiniuose susirinkimuose, kaip jums pavyksta privesti trisdešimt tūkstančių žmonių prie altoriaus, kad jie būtų išgelbėti?“ Jiems nereikia ateiti prie altoriaus, kad būtų išgelbėti. Vienintelis dalykas, kurį jie turi padaryti, tai patikėti Viešpatį Jėzų Kristų. Teisingai?

73 Aš tik noriu jūsų kai ko paklausti, ir jūs pagalvokite apie tai, tuomet aš gausiu jūsų laiškus sekančią savaitę. Suprantate? Galite . . .

74 Aš negaliu būti katalikas. Bet katalikai tiki, kad šis Žodis yra įkvėptas, bet jiems „Bažnyčia yra aukščiau Žodžio“. Aš negaliu būti protestantas. Nes protestantai tiesiog ima tiek, kiek jiems atrodo, kad Jis yra geras, ir „Visa kita - nėra įkvėpta“.

75 Taigi, aš tikiu, kad tai, kas sakoma Biblijoje, yra Tiesa. Aš tikiu, kad Tai yra Dievo Žodis. Kad galėčiau Juo tikėti, aš turiu visą savo gyvenimą ir visą savo valią atiduoti Jam, tikėti, kad Jis yra Tiesa, kad nėra kitos Tiesos išskyrus Jį. Prie Jo daugiau nieko negalima pridėti ar atimti iš Jo. Tai tiesiog turi būti tokiu būdu, kaip Jis ir turi būti. „Ir kiekvienas, kuris atims iš tos Knygos arba pridės prie Jos, tas pats bus atimta ir iš Gyvenimo Knygos“, Dievas pasakė, Apreiškime. „Kas atims arba pridės prie Jos!“ Tai yra visiška Dievo valia ir Jėzaus Kristaus apreiškimas žmonėms. Teisingai. Taigi, kad tai padaryti, aš turiu tikėti, kad Dievo Žodis yra absoliuti Tiesa.

76 Ir Darbų 2:38, kur Petras pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų!“

77 Pirmiausia, jie paklausė: „Vyrai ir broliai, ką mums daryti?“ Jie norėjo būti išgelbėti.

78 Taigi, žiūrėkite. Jis ten kalba netikintiesiems. Dabar žiūrėkite, ką jis atsakė. Jis pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų!“ Taigi, ką reiškia „atgailauti“? „Atgailauti“ - reiškia „gailėtis dėl to, ką jūs padarėte“.

79 Pavyzdžiui, kas būtų, jeigu aš dabar čia pat apsisukčiau ir be priežasties trenkčiau savo broliui. Ir aš norėčiau atgailauti dėl viso to; aš sakyčiau: „Broli Nevilai, aš atsiprašau, kad taip pasielgiau“. Suprantate? Na, tuomet, jeigu aš sakyčiau: „Atsiprašau, kad taip pasielgiau“, ir tai būtų tikrai iš mano širdies - aš atgailauju.

80 Ir jeigu aš atsiprašau už savo nuodėmes, ir prašau Dievą man atleisti - aš atgailauju. Ar ne taip? Gerai. Petras pasakė: „Atgailaukite, arba atsiprašykite už savo nuodėmes, ir tuomet pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, savo nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios

dovana“. Ar tai tiesa? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai. Namuose, kai . . .

⁸¹ Paulius ir Silas pravedė susirinkimą ir buvo pasodinti į kalėjimą, sumušti, už tai, kad išvarė piktąją dvasią iš aiškiaregės. Ir, kai jie buvo Filipinų kalėjime. Tą naktį, kai jie dainavo dainas, ir jie . . . Viešpats siuntė žemės drebėjimą ir taip stipriai sudrebino kalėjimą, kad nuo drebėjimo pančiai nukrito nuo jų rankų. Kalėjimo prižiūrėtojas išitraukė kalaviją, norėdamas nusižudyti. Ir Paulius tarė: „Žiūrėk, kad sau nieko blogo nepadarytum, nes mes visi esame čia“. Ir jis paklausė. . . Ką jis turėtų padaryti, kad būtų išgelbėtas? Jis atsakė: „Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų, su visais savo namiškiais . . . visa savo širdimi, ir būsi išgelbėtas tu, ir tavo namiškiai“. Atkreipkite dėmesį: „Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų“.

⁸² Taigi, jeigu žmogus gailisi dėl savo nuodėmių! Aš noriu pateikti tai paprastai, kad tai išskverbėtų tikrai giliai. Jeigu žmogus gailisi dėl savo nuodėmių ir atgailauja, gailėdamasis dėl savo nuodėmių, ir priima Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją nuo jo nuodėmių, ir yra pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu; tą pačią minutę, Dievas yra išpareigojęs suteikti žmogui Šventosios Dvasios krikštą. Jeigu Jis neduoda, Jis negali. . . Jis nesilaikė Savo Žodžio. Ar taip? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

⁸³ Taigi, kam visi tie vilkinimai susirinkimuose? Kam mums reikia visų tų įrodymų ir dalykų?

⁸⁴ Taigi, Jėzus pasakė, Švento Jono 5:24: „Tas, kas klauso Mano žodžio ir tiki Tą, kuris Mane siuntė - turi amžinąjį Gyvenimą“. Taigi, jei „amžinasis Gyvenimas“, ką reiškia žodis „amžinasis“? Tai reiškia - „neturintis pabaigos“. Jeigu jis—jeigu jis . . . „Tas, kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė - turi nesibaigiantį Gyvenimą“.

⁸⁵ Kam tuomet visi tie sugrįžimai ir—ir bandymai būti išgelbėtu, ir visi tie dalykai?

⁸⁶ Jeigu jūs turite Gyvenimą, neturintį pabaigos, jūs negalite pražūti. Jūsų Gyvenimas negali, kadangi jūs turite amžinąjį Gyvenimą.

⁸⁷ Taigi, jeigu kas nors iš jūsų norėtų pažiūrėti žodį, jūs ten rasite graikišką žodį „Zoe“, Z-o-e, graikiškas žodis, kuris reiškia „Dievo Gyvenimas“.

⁸⁸ Nes, jeigu jis yra amžinas, yra tik vienas dalykas, kuris yra amžinas, ir tai yra Dievas. Jis yra: „Nuo amžinybės iki amžinybės, Tu esi Dievas“. Taigi, jei Jis nuo amžinybės iki amžinybės, ir davė jums nuo amžinybės iki amžinybės Gyvenimą, tuomet jūs turėsite tapti Jo amžinosios Esybės dalimi. Ar taip? Ir jeigu jūs tampate Jo amžinosios Esybės dalimi, tai padaro jus Jo sūnumi ar Jo dukra; kas tiksliai išpildo tai, kas sakoma Rašte: „Mes esame Dievo sūnūs ir dukterys“. Ar taip?

⁸⁹ Kada jūs tai gaunate? Kai jūs šūkavote? Kai jūs atėjote prie altoriaus? Kai jūs kalbėjote kalbomis? Kai jūs įtikėjote! Mes krikštijame tiek daug, kurie netiki. Mes girdime tiek daug kalbančių kalbomis, kurie netiki. Mes pateikėme jiems įrodymus ir dalykus, ir išdėstėme prieš juos, sakydami: „Kai tu padarysi *tai*, tu gausi *Tai*“. Biblijoje nėra nieko, niekur Biblijoje nėra, kur jūs galėtumėte nurodyti į žmogų: „Kadangi jis daro *tai*, jis yra krikščionis“.

⁹⁰ Jis yra krikščionis, nes jis tiki. Ir jo paties gyvenimas, nesvarbu, ką jis bedarytų, neša Dvasios vaisių. Suprantate? Štai taip. Taigi, ir kai jūs patikite, jūs gaunate amžinąjį Gyvenimą. O amžinasis gyvenimas yra Dievas; ir Dievas yra Šventoji Dvasia. Ar taip?

⁹¹ Jeigu Dievas ir Šventoji Dvasia nėra tas pats Asmuo, vadinasi, Jėzus turėjo du Tėvus. Jėzus pasakė, kad „Dievas“ buvo Jo Tėvu, ir Biblijoje sakoma, kad „Šventoji Dvasia“ buvo Jo Tėvu, vadinasi, jie abu buvo tas pats Asmuo.

⁹² Ir jeigu jūs priimate Dievą, amžinąjį Gyvenimą savyje, tuomet ką jūs gavote? Štai ką aš noriu žinoti. Ar jūs supratote mintį?

⁹³ Mes esame tokie pilni teorijos, bažnyčia buvo, kadangi iš jos buvo padaryta denominacija. Toji denominacija suranda *tai*, jie tiki *tuo*, jie iš to padaro denominaciją. Jie toliau negali pajudėti.

⁹⁴ Bet Dievo Bažnyčia nuolat juda, juda pirmyn. Ji tiesiog juda pirmyn, palikdama už savęs denominacijas. Ji atitolo nuo Liuterio. Ji atitolo nuo metodistų. Ji atitolo nuo baptistų. Ji atitolo nuo presbiterionų. Ir Ji atitolsta nuo sekmininkų. Žinoma. Kadangi amžinasis Gyvenimas juda pirmyn, suprantate, ir jūs Jį gaunate, nes (kodėl?) jūs patikite į Viešpatį Jėzų Kristų.

⁹⁵ Taigi, yra tik du dalykai. Pažvelkite. Jūs esate arba netikintis, arba tikintis.

⁹⁶ Tai yra arba diena, arba naktis. Ar taip? Taigi, aš negaliu pasakyti: „štai tik *tiek* yra—yra naktis. Tiesiog tai, ką aš matau pro tą langą, tai ir yra naktis“. Ne, ne. Visa visuma - tai yra naktis. Teisingai.

⁹⁷ Taigi, rūk- . . . kaip aš dažnai sakydavau. Cigarečių rūkymas, tabako kramtymas ir viskio gėrimas, tai nėra nuodėmė. Tai nuodėmės atributai. Jūs tai darote, nes jūs esate netikintis.

⁹⁸ Ir gyvenate teisingai, šventai ir taikiai, ramiai, tyliai, gražiai ir—ir draugiškai, ir taip toliau, ne todėl, kad jūs esate krikščionis. Tai tik krikščionybės atributai. Nes tai, kas yra jumoje, padaro tai. O jeigu jūs apsimesinėjate tuo, ar darote tai dėl to, kad neva esate krikščionis - jūs esate veidmainis, teisingai, jeigu jūs negyvenate švelnaus gyvenimo. Kadangi jumoje, Kąžkas pasireiškia. Jis tai išreiškia, ir leidžia jums taip jaustis.

⁹⁹ Jūs patirsite išbandymų ir rūpesčių, pakilimų ir nuosmukių, būsite nesuprastas. Tai nieko bendro su Juo neturi.

¹⁰⁰ Kai Izraelis nusigręžė nuo Dievo ir nuėjo į Egiptą, jie buvo nusigręžę nuo Dievo. Jie niekada neprarado savo sandoros. Jie prarado savo išgelbėjimo džiaugsma.

¹⁰¹ Dovydas nepasakė: „Gražink mano išgelbėjimą“. Jis pasakė: „Gražink man išgelbėjimo džiaugsma“. Jo išgelbėjimas turėjo išlikti toks pat. Tačiau jis nuėjo ne tuo keliu ir prarado savo išgelbėjimo džiaugsma. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

¹⁰² Kada jūs buvote išgelbėtas? Kada jūs buvote pašventintas? Kada jūs buvote pripildytas Šventąja Dvasia? Kai jūs patikėjote Viešpačiu Jėzumi Kristumi! Nes, tuomet jūs gavote amžinąjį Gyvenimą.

¹⁰³ Bet tuomet, nuo tada jūs pradėjote augti. Jūs pradėjote augti. Jūs augote per pašventinimą, per Šventąją Dvasią, ir per kalbėjimą kalbomis, ir per visus tuos dalykus čia.

¹⁰⁴ Bet jūs gavote Gyvenimą, kai jūs įtikėjote. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Ir taigi, tai nereiškia . . . Kai kurie žmonės jau gavo Gyvenimą, ir jūs bandote, kad jie padarytų kažką *čia*, kai jie dar net nepasiekė tos vietos. Ir sekmininkai niekada . . . nepasiekė tos vietos, į kurią dabar eina Bažnyčia - į įsūnystę arba sūnaus paskyrimą.

¹⁰⁵ Taigi, Senajame Testamente, kai namuose gimdavo sūnus, jis buvo sūnus, nes jis gimė tuose namuose. Mano sūnus yra mano sūnus, kai jis man gimė.

¹⁰⁶ Ir kai sekmininkų Bažnyčia pagimdė, ar rado tai, ką mes vadiname „Gimimu, naujuoju Gimimu arba Šventosios Dvasios Bažnyčia“, kad jie gimė į Dievo Karalystę.

Na, taigi, Senajame Testamente . . .

¹⁰⁷ Taigi, Efeziečiams 1-ame skyriuje, Jame sakoma: „Mes esame iš anksto paskirti sūnų įsūnystei“. „Sūnų įsūnystei“? Pažvelkite į tai: „Sūnų įsūnystei!“ Taip, pone.

¹⁰⁸ Ir žmogus, Senajame Testamente, kai jo namuose gimdavo sūnus, jis buvo sūnus, nuo tada kai gimė. Bet ten buvo mokytojas, kuris augino tą vaiką, kol jis sulaukdavo tam tikro amžiaus. Tuomet, jeigu tas mokytojas . . . atnešdavo tėvui žinią, kad vaikas yra vertas ir viskas yra gerai, ir visa kita, taigi, jis turėjo . . . Jis—jis tuomet buvo įsūnijamas į šeimą. Daugelis iš jūsų, Senojo Testamento skaitytojų, žinote apie tai iš Rašto. Jis būdavo įsūnijamas į šeimą. Bet jeigu nebūdavo įsūnijamas, jis vis tiek likdavo sūnumi, bet jis nebuvo įsūnytas. Ir tuomet, jeigu jis buvo įsūnytas, jis buvo išvedamas į gatvę, jam buvo uždedama mantija, ir tuomet vykdavo ceremonija. Ir tada to vaikino parašas ant čekio, reiškė lygiai tą patį, kaip ir jo tėvelio. Lygiai tą patį, nes jis buvo įsūnytas į pilną šeimą bendradarbiavimą.

¹⁰⁹ Dievas išūnijo Savo Paties Sūnų, kai Jis pakėlė Jį; pasiėmė Petrą, Jokūbą ir Joną kaip liudytojus. „Dviejų ar trijų liudytojų lūpomis tebūnie įtvirtintas kiekvienas žodis“. Ir užlipo ten, ir Dievas apgaubė Kristų. Šventoji Dvasia apgaubė Kristų, ir Jo drabužiai spindėjo kaip saulė. Ar taip? Ir Pats Dievas tarė: „Šitas yra Mano mylimasis Sūnus. Jo klausykite“. Kitaip tariant: „Štai Tai. Ką Jis sako - yra visa Tai“. Ir tuomet Jam buvo duota vienoda. . . Ir žinoma, Tai buvo Dievas, bet Dievas Jėzaus Kristaus kūne, apreiškdamas Save žmonėms. Ir ten, Dievas išūnijo Savo Paties Sūnų.

¹¹⁰ Ir dabar, kai Sekmininkų bažnyčia ir tie žmonės čia, paskutiniuosiomis dienomis pradėjo atrasti naują Gimimą, pradėjo gimti iš naujo, jie manė, kad tuo viskas išspręsta. Ne, pone. Jūsų pakilimai ir nuosmukiai, vingiai ir užuolankos, ir panašūs dalykai, Dievas negali jūsų paskirti kaip sūnaus.

¹¹¹ Bet kai jūs liekate Karalystėje, pasiliecate Evangelijoje, išliekate teisūs, vieną iš tų dienų Dievas pašauks jus ir pasives į šalį, prieš žmones, ir išūnys jus kaip Savo Sūnų, ir duos jums kažką, kas sudrebins tautas. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tai yra išūnijimas į šeimą.

¹¹² Taigi tie, kurie sekė paskui Jį; Petras, Jokūbas ir Jonas. Šį vakarą mes kalbame apie Petrą, didingą regėjimą, kaip tie vyrai gyveno tomis dienomis.

¹¹³ Ir dabar, pirmiausia, čia viršuje, dvidešimt-. . . arba, 32-a ankstesnio skyriaus eilutė, 9-o skyriaus.

Petras, keliaudamas po visą šalį, . . . apsilankė . . . pas šventuosius, kurie gyveno Lydoje.

Ir ten jis užtikto vieną žmogų, vardu Enėjas; kuris gulėjo . . . kuris gulėjo savo—savo patale paralyžiuotas jau aštuonis metus.

Ir Petras jam tarė: „Enėjau, Jėzus Kristus išgydo tave: kelkis ir užklok savo guolį“. ir jis tuoju pat atsikėlė.

¹¹⁴ Pažiūrėkite į tai. Taigi, pažvelkite kas atsitiko.

Visi Lydos miesto ir Saronos lygumos gyventojai. . . (Žiūrėkite čia.) . . . visi grėžėsi į Viešpatį.

¹¹⁵ Kadangi paralyžiuotas žmogus buvo išgydytas, visa šalis grėžėsi į Viešpatį, nes paralyžiuotas žmogus buvo išgydytas.

¹¹⁶ Ir šiandien, mirusieji yra prikeliami. O žmonės sako: „Tai demonologija. Tai psychologija. Tai protinė telepatija. Nuo pat pradžių tas žmogus nebuvo miręs“. Jūs matote skirtumą? Tai mūsų abejingumas Dievui nulėmė tai, ką mes šiandien turime. Mes sulauksime Dieviško teismo. Tiesiog dabar dreba visas pasaulis, veikiamas lėtai atslenkančių teismų.

¹¹⁷ Vienas iš tarnautojų tikriausiai po kelių minučių paims šį klausimą, dėl ateinančių teismų. Ir aš tikiuosi, kad bet kuriuo atveju jie tai padarys, apie ateinančius teismus.

118 Kadangi visas pasaulis yra pasiruošęs, dreba. Kiekviena tauta dreba. Ar nemanote, kad Rusija taip pat dreba. Jungtinės Valstijos ir salos dreba. „Kas numes tą pirmąją atominę bombą?“ Kai tai įvyks, tai gali sutrikdyti visą aprūpinimą visame, ir nebus...kas...Kobalto bomba, kas jei kelios iš jų būtų paleistos? Ant žemės paviršiaus neliktų nė vienos musės ar vabzdžio.

119 Tai tiesiog jau dabar yra nedorų, nuodėmingų, į pragarą keliaujančių žmonių rankose. Ir jūsų šios žemiškos kelionės užbaigimas, kaip aš sakiau, žemiškos kelionės, yra paliktas nedorų ir nuodėmingų žmonių rankose. Jūs geriau stebėkite, kam yra užstatyta jūsų sielos paskirties vieta. Jeigu ji nėra užstatyta Dangui ir Dievui, atsigręžkite šį vakarą, visa savo širdimi, ir neleiskite, kad senieji metai praeitų, jums neatsigrėžus į Dievą. Nes jūsų žemiškos kelionės pabaigos lemtis yra nedorų ir žiaurių, šaltakraujų, ateistinių žmonių rankose. Štai kur yra jūsų—jūsų kūno lemtis. Kad ir ką dabar jie norėtų su tuo daryti - tokia ir bus jūsų pabaiga. Dieve, būk gailestingas!

120 Ir Dievas, Savo mylinčia malone, siunčia ženklus, nuostabius dalykus, stebuklus ir visa kita, ir pamokslauja Evangeliją, o žmonės pastoviai nugręžia savo veidą į . . . nuo Jos. Tai kaipgi jūs galite ko nors tikėtis, išskyrus nieką kitą kaip teisumą? Jūs turite priimti jį.

121 Vienas žmogus buvo išgydytas nuo paralyžiaus, ir visa šalis atsigręžė į Kristų!

122 O čia, kur mes turime karalius, valdovus, monarchus ir kongresmenus, ir visa kita; negalavimus ir ligas, negyvus, mirusius, ir matome, kaip jie vėl prisikelia gyvenimui, o tauta tik niekina ir juokiasi iš to. Tai kas mums belieka, kaip tik teismas?

123 O, broli, jeigu kada nors ir buvo laikas, kai Dievas pažadina Savo tautą - tai šiandien. Šiais ateinančiais metais tegul Dievas patepa savo tarnautojus, kaip ugnies liepsnas, nes jūs esate paskutinėse dienose, ir baigiamajame laike.

124 Pažvelkite čia. Tas pats vyras ateina . . . Ten buvo mergina vardu Tabitha. Tabitha, tai reiškia „Dorcas“, mirė, kai ji buvo ten. Ir Petras buvo Jopėje. Jie pasiuntė ir rado jį, ir atvedė jį. Ir jis užėjo ten, kur ji gulėjo, jos kūnas. Išvarė visus žmones, atsiklaupė ir meldėsi. Ir kai jis pasimeldė, jis priėjo ir paėmė ją už rankos, ir pakėlė ją. Ir ji vėl buvo sveika ir gyva.

125 Ir žiūrėkite, kas įvyko. „Ir jis prabuvo daugelį dienų“. Kaip tik prieš tai:

Ir tai buvo žinoma visoje Jopėje; ir daugelis įtikėjo į Viešpatį. Daugelis įtikėjo!

126 Ir šiandien jie sakytų: „Aš abejoju, ar ji apskritai buvo mirusi, ar ne. Ji tiesiog buvo komoje ar kažkas panašaus. Aš netikiu tokiais dalykais“. Paaškina visa tai savaip! Kai jūs

paaškinate savaip antgamtiškumą iš Biblijos, jūs aiškinate savaip patį Dievą, kurį jūs garbinate. Žinoma, taip darote. Jis yra antgamtinis Dievas. Gerai.

¹²⁷ Taigi, bet, ar sustabdysite šiuos apaštalus? Broli, jie buvo su Jėzumi. Jiems nerūpėjo, kas ką pasakė. Jie kartą pasikvietė juos, ir pasakė jiems, kad stebuklų dienos praėjo. Nuplakė juos ir pasodino į kalėjimą, ir laikė juos visą naktį, o kitą rytą atvedė juos į teismą. Ir, kaip paašškėjo, jie buvo neišprusę ir neišsilavinę žmonės. Bet jie atkreipė į juos dėmesį, kad jie buvo su Jėzumi.

¹²⁸ Kai jie buvo paleisti, jie niekada nenuėjo ir nesitarė su seminarija. Jie nuėjo pas savo žmones. Ir kai jie susirinko kartu, aiškinosi, ką Viešpats yra padaręs, susirinę kartu jie meldėsi šia malda: „Viešpatie, kodėl . . .“ Žinoma, išsipildė tai, ką kalbėjo pranašai: „Kodėl pagonys siaučia, ir tautos prasimano tuštybes?“ Pasakė: „Tikrai suteik mums jėgą, ištiesdamas Savo Šventojo Vaiko Jėzaus ranką, gydyti ligonius ir, kad būtų atlikti ženklai ir stebuklai“. Ir kai tie žmonės vieningai meldėsi toje vietoje, pastatas sudrebėjo ten, kur jie buvo susirinkę kartu.

¹²⁹ Tai, ko mums reikia ši vakarą, tai suvienyto maldos susirinkimo, kur mes taip susijungtume savo širdimis ir vienybėje, ir štai taip melstumėmės tokia malda, tuomet mes turėtume dar vieną sudrebinimo metą. Amen.

¹³⁰ Atkreipkite dėmesį. Petras, kartą išsižadėjęs Viešpaties, kartą nepatikėjo Juo, ar išsižadėjo Jo; išėjo ir karčiai verkė, ir įėjo. Dabar jis gavo Šventąją Dvasią. Klausėsi, kaip jis pamokslauja.

Ir ten buvo vienas vyras, vardu . . . ar, vadinamas Kornelijumi, vadinamosios Italų kohortos šimtininkas,

Jis . . . drauge su savo namiškiais pasižymėjo pamaldumu bei Dievo baime, dosniai šelpdavo žmones ir ištvermingai meldavosi Dievui.

¹³¹ Koks vyras! Taigi, ne, atminkite, ne . . . Dargi pagonis. Net ne žydas. Jis buvo pagonis, šimtininkas; virš šimto vyrų. Bet jis buvo dievobaimingas vyras. Dievas visada rasdavo dievobaimingu vyrų tarp pagonių žmonių.

¹³² Šiandien, kol aš vaikščiojau ir kalbėjausi su vienu jaunuoliu, aš pasakiau: „Kai aš pateksiu į Dangų, vienas iš dalykų, kuriuos aš norėčiau padaryti, tai priėti ir paspausti ranką tam tikram vyrui, atlikusiam šaunų darbą“. Ir jis kalbėjo apie vieną, kurį jis norėjo pamatyti. Jis norėjo paspausti jam ranką, dėl įvairių dalykų, ir kaip Dievas palaimino žmonės.

¹³³ Kai, Ūrijas, po to, kai Dovydas paėmė Batšebą, jo žmoną, jie pasiuntė ir surado jį. Ir ji turėjo tapti motina. Ir atvedė ją, taigi, kad galėtų tai suversti Ūrijui. Ir jis nebuvo pagonis . . . Jis nebuvo žydas. Jis buvo pagonis, ir jis buvo hetitas, prozelitas – žydų religijoje. Ir jis liepė jam vykti į namus ir pasilikti kurį laiką

su savo miela, gražia žmona. Jis atsakė: „Neduok Dieve, kad aš padaryčiau tokį dalyką, kaip šis, o mano Dievo skrynią tebėra mūšio lauke“. Ir jis atsisakė tai padaryti.

¹³⁴ Ir, broli, kai aš pateksiu į Šlovę, aš norėčiau priėti prie Ūrijo, paspausti jam ranką ir pasakyti: „Tebūnie pašlovintas Dievas, nes tavo liudijimas man kai ką davė mano žemiškoje kelionėje“.

¹³⁵ Aš norėčiau priėti prie Danieliaus, pasakyti: „Žinai, Danieliau, kai tu be baimės įėjai pas tuos liūtus, tas liudijimas man kai ką reiškė“. Taip, pone.

¹³⁶ Aš norėčiau pamatyti apaštalą Petrą ir pasakyti: „Petrai, tą naktį, kai tu buvai kalėjime, ir Viešpats atėjo didelėje Šviesoje ir apšvietė tave, o, aš visada tuo žavėjausi. Ir tu pradėjai sekti paskui tą Šviesa, ir prieš tave atsivėrė durys, ir išvedė tave tiesiai į gatvę. Tu galvojai, kad sapnuoji“. Koks laikas!

¹³⁷ Danguje nebus nė vienos tylios vietos, kai visi išpirktieji susirinks aplink Jį, ar ne taip? Tai bus nuostabus dalykas Ten, kai žygiuodami ateis visi išpirktieji.

¹³⁸ Ir čia šis šimtininkas, Kornelijaus namai. Pažiūrėkite, kaip Dievas viską sutvarkė! Taigi, Kornelijus buvo dievobaimingas vyras. Jis visada meldėsi ir davė žmonėms išmaldos. Jūs niekada nepadarote kažko vertingo, tik tai, ką Dievas yra jums įrašęs. Teisingai. Ir jis meldėsi ir davė žmonėms išmaldos. Ir jis buvo didis vyras.

¹³⁹ Ir vieną dieną, kol jis meldėsi namuose, į kambarį, kuriame jis buvo, atėjo Angelas. Ar jūs tikite Angelais? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Angelas atėjo į kambarį, kuriame jis buvo, ir tarė: „Kornelijau, kelkis ir keliauk į Jopę. Ir paklausk žmogaus, vardu Petras, kuris gyvena Simono namuose. Ir jis tau pasakys, ką daryti“. Amen.

¹⁴⁰ Taigi, Petras tuo metu keliavo, taigi jis išalko. Buvo maždaug dvylikta valanda. Taigi, jis užlipo į namo viršų ir šiek tiek prisnūdo. Jis ketino šiek tiek pasnausti, kol jis ten buvo, laukdamas kol jie paruoš vakarienę.

¹⁴¹ Ir Kornelijus pasiuntė kareivį ir du pamaldžius vyrus, nusiuntė juos, kad surastų Petrą.

¹⁴² Ir tuo tarpu, Dievas, jeigu Jis pasiunčia ką nors pas jus, Jis iš anksto viską parengia, kad tai įvyktų.

¹⁴³ Jis vakar viską sutvarkė ligoninėje dėl to kūdikio, kuris gulėjo ten bemirštantis, kad jie net nežinojo, kas nutiko. Ir Šventoji Dvasia prabilo kambaryje; parengė viską ligoninėje tam, kad vaikas būtų išgydytas dar prieš man ten atvykstant. Aleliuja!

¹⁴⁴ Suomijoje, kai tas berniukas gulėjo ant kelio, negyvas. O jo tėvas ir motina bėgo iš laukų, rėkė ir skėsčiojo rankomis. Dievas iš anksto parengė jo prisikėlimą, dar prieš du metus. Šlovė Viešpačiui!

145 Ir ši vakarą, kol mes esame čia, šioje bažnyčioje, ir kenčiame nuo to, ką mes darome, Dievas iš anksto parengė mūsų prisikėlimą. Vieną šlovingą dieną Jis ateis. Viskas yra iš anksto parengta. Ir vyrai bei moterys, kurie apie tai galvoja, kartais poetai dainuoja tas dainas: „O, bus ore susitikimas“.

146 Ši vakarą, maždaug penkiolika metų, kaip aš stoviu ant šios pakylės čia, mokydamas, su didžiule diagrama.

147 Ir ten buvo iš Luisvilio atvykusi nedidelė sekmininkų grupė. Ir aš niekada netikėjau tais šokiais, koku būdu tie žmonės šoka. Ir ten buvo panelė, kuri užlipo čia ir grojo pianinu. Ir jie ruošėsi sugroti solinį, ir mušė nedideliais... antgaliais ant skalbimo lentos. Ir kai kas iš jų mušė į skardines. Aš buvau gana kritiškas visam tam, taigi aš pagalvoju: „Kas bus toliau?“ Ir ta moteriškė užlipo, kad sugrotų solinį. Ji pradėjo groti. Moteris ėmė mušti į skalbimo lentą. Ir ši nedidukė šviesiaplaukė mergina pašoko nuo čia ant grindų, ir pradėjo šokti Dvasioje.

148 O aš, sėdėdamas pašaipūnų vietoje, pasakiau: „Taigi, norėčiau, kad jūs į tai pamatytumėte!“ Ir aš kalbėjau savo bažnyčiai, kol jie visi stebėjo, ką aš ketinu dėl daryti. Aš vis žiūrėjau į ją ir galvoju: „Pažiūrėkite į tai! Taigi, ar tai ne kažkas! Iš mano bažnyčios padarė smuklę!“ Ir aš sėdėjau ten, nieko daugiau nežinodamas. Aš nieko nesakiau, bet savo širdyje aš galvoju apie tai.

149 Taigi aš stebėjau ją, kol ji šoko. Ir pirmas dalykas, žinote, aš pasakiau: „Taigi palaukite minutėlę. Įdomu, ar ponija turi kokią nors Rašto vietą dėl šito?“ Ir aš pradėjau galvoti apie Raštą. Pasakiau: „Kur kada nors buvo nustatyti šokiai? Pirmiausia – Biblijoje“. Teisingai. Ir aš pagalvoju: „Kas privertė juos šokti?“

150 Aš mačiau, kad Izraelio vaikai, kai jie perėjo Raudonąją jūrą, Mirjama, atsigręžusi atgal ir pamačiusi visus tuos nuskenčiusius dešimtininkus, pasiemė tambūriną ir pradėjo šokti; mušė tą tambūriną ir bėgiojo pakrante, šokdama. Ir Izraelio dukterys sekė paskui ją, šokdamos. Aš pagalvoju: „Tai pergalė“.

151 Aš mačiau Dovydą, kai jo mylimoji, sėdėdama ten, už tos vėduoklės, vėdinosi, žvelgdama į savo mielą vaikina Dovydą, stovintį lauke. Ir štai pasirodo arka, apie kurią prieš kurį laiką kalbėjo brolis Grahamas, atkeliauja per kalvą. Kai Dovydas pamatė ją artėjančią, jis šoko aplink ir aplink, ir aplink. „Na, – ji pasakė, – tu darai man gėdą!“

152 Jis atsakė: „Jei tau tai nepatinka štai taip, žiūrėk į tai!“ Ir jis vėl šoko aplink, aplink ir aplink.

153 Žinote ką? Dievas pažvelgė iš Dangaus ir tarė: „Dovydai, tu esi vyras pagal Mano širdį“. Teisingai.

154 Ir aš pagalvoju: „Žinote, štai koks dalykas su manimi. Aš tikriausiai neturiu užtektinai pergalės“. Ir aš sėdėjau ten, ir mano metodisto koja pradėjo trepsėti. Ir pirmas dalykas,

žinote. . . Dievas, mano teisėjas! Aš dar nežinodamas ką darysiu, aš jau buvau ant grindų su ta mergina, šokdamas aplink. Štai taip.

155 Tuomet aš pasakiau: „Dieve, paimk mane iš tos pašaipūnų vietos. Leisk man daugiau visada pirma į viską pažvelgti blaiviai, prieš man nuteisiant“. Amen. Dievas daro dalykus savotiškai.

156 Aš netikiu kvailystėmis. Aš netikiu nesąmonėmis. Bet aš tikiu tikrai tikru Dvasios pripildytu, Šventosios Dvasios Dievo Žodžiu, pamokslaujamu jėgoje ir akivaizdžiame pasirodyme. Amen. Nes, būtent Tai mane išgelbėjo. Būtent Tai vedė mane iki šiol. Būtent Tai padėjo man, kai gydytojas pasakė, kad aš mirštu. Būtent Tai išgelbėjo mane mano mirties valandą. Būtent Tai, kas prikels mane. Ir su Tuo aš iškeliausiu į Dangų. Jeigu aš kada nors Ten pateksiu, aš turėsiu eiti su Tuo; kadangi aš nieko kito nežinau – tik Tai, ir nenoriu nieko kito žinoti, išskyrus Tai. Teisingai.

157 Pažįstant Jėzų, ir Jį – nukryžiuotą, tai yra viskas. Jeigu Jis yra nukryžiuotas, tai mano kūnas nukryžiuojamas kartu su Juo, ir aš esu miręs pasaulio dalykams. Na ką gi! Amen!

Jūs žinote, aš tampu religingas. Aš pradedu taip jaustis.

158 Atkreipkite dėmesį, štai jie. Tai bent, koks laikas! Jie turėjo nuostabų susirinkimą! Kornelijus tarė: „Taigi, tu nueik ten ir paklausk vieno, vardu Petras“. Ir pasakė. . . Niekada anksčiau apie jį negirdėjau.

159 Ir Petras ten, pagalvojo: „Viešpatie, aš truputį nusnausiu prieš man valgant vakarienę. Aš toks alkanas ir pavargęs“.

160 Ir kai jis ten atsigulė, jis įpuolė į transą. Taip sako Raštas. Tuomet, aš tikiu, kad jis įpuolė į transą, o jūs? Ir kai taip atsitiko, jis pamatė žemyn besileidžiančią drobulę, pilną šliaužiančių padarų. Ir Balsas tarė: „Kelkis, Petrai. Užmušk ir valgyk“.

161 Jis atsakė: „Ne, Viešpatie. Aš esu žydas. Niekada nieko nešvaraus ar prasto neįėjo į mano burną“.

162 Jis tarė: „Nevadink prastu to, ką Aš padariau švariu“. Pasakė: „Kelkis“. Tarė: „Ten, prie vartų, tavęs kažkas laukia. Ir eik pirmyn, niekuo neabejok. Sek paskui jį“. Amen.

163 Taigi, Petras ir jo fariziejiškas būdas, žinote. Jis tarsi turėjo tam tikrą prestižą tarp žmonių, taigi jis turėjo žiūrėti, ką valgo. Jis buvo žydas. Jis buvo taip išauklėtas, griežtas presbiterionas, žinote, ar kažkas, ir jis turėjo stebėti, ką jis daro, dėl jo bažnytinių reikalų.

164 Taigi, Viešpats tarė: „Tu sek paskui tuos pagonis, nekreipdamas dėmesio į tai, kas daroma, ar dar ką nors. Tu eik ten“.

165 Kai jis nuėjo į Kornelijaus namus, Kornelijus tuojau pat surinko visus savo žmones. Ir jis papasakojo jam, kaip jis matė Angelą. Jis tarė: „Taigi, Petrai, aš—aš pasiunčiau dėl tavęs“.

166 Ir kai Petras ten užlipo, ir pradėjo pamokslauti, „Petrui bekalbant tuos žodžius, ant jų nužengė Šventoji Dvasia“, ir jie visi buvo pripildyti Šventosios Dvasios, pradėjo pranašauti, kalbėti kalbomis ir turėjo nuostabų laiką. Jis paklausė: „Ar mes galime uždrausti vandenį?“ Taigi, šie gavo Šventąją Dvasią dar prieš jiems pasikrikštijant. Ir jis paliepė jiems krikštytis Viešpaties Jėzaus Vardu. Ir Petras pasiliko su jais dar keletą dienų.

167 Tai apaštališkoji Bažnyčia, judanti Dvasioje, kur tik Dievas liepė. Petras liko be vakarienės. Petras nuėjo, toliau sekdamas Viešpatį.

168 Ir jeigu Dievas kada nors galėtų paimti vyrą ir moterį šiandien, šioje bažnyčioje, bet kur, kurie nekreiptų dėmesio į tai, kas vyksta aplink juos, bet atsiduotų Viešpačiui, kaip individualus vienetas, Dievas vestų šį žmogų šiandien taip pat, kaip Jis juos vedė tada. Jis įrodo, kad Jis yra su mumis. Tai, ko mums šiandien reikia - tai nusižeminusio, atsidavusio gyvenimo. Pakluskite. Nespauskite iš savęs. Nieko nedarykite, bet būkite tiesiog vedami Šventosios Dvasios. Ką Dvasia sako daryti - darykite greitai. Nesakykite: „Na, aš palauksiu ir sužinosiu, kas yra *tas* ir *anas*“. Ką Šventoji Dvasia liepia daryti, eikite ir darykite!

169 Kas būtų, jeigu aš nebūčiau nuvykęs į Suomiją, kai Šventoji Dvasia mane ten pašaukė? Kas būtų, jeigu vakar aš nebūčiau nuvykęs į ligoninę, kur gulėjo tas mirštantis kūdikis; nebūčiau nuvykęs?

170 Tai: „Paklusnumas yra geriau nei auka“. Darykite tai, ką liepia Šventoji Dvasia. Tai, ko mums reikia šį vakarą, tai paleisti visas savo mažas, senas, suvaržančias idėjas, ir leisti Šventajai Dvasiai. . . Jūs esate mokomi čia. Jūs žinote, kas teisinga ir kas neteisinga.

171 Bet tai, ko jums reikia šį vakarą, tai didžiulio pluošto Dievo meilės, išlieto į jūsų širdis; ir kad būtų nuplauti visi nesutarimai. Palaidokite tai kartu su senaisiais metais, kai jie praeis. Paleiskite tai. Pradėkite naują gyvenimą, naują pradžią. Jūs negalite. . . Jeigu jūs jau gimėte į Dievo Karalystę, jūs jau turite savyje Šventąją Dvasią, vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti, tai atkirsti ir paleisti visus tuos pasaulio dalykus, kurie jus laiko. Pasakyta: „Nusimeskime visas naštas ir nuodėmę, kuri taip lengvai mus apninka; kad mes kantriai prabėgtume, gyvenimą, mums paskirtose lenktynėse“. Hebrajams 12-as skyrius. Atmeskite visas naštas!

172 Ar galite įsivaizduoti išminčius, ateinančius pas Jėzų? Aš tiesiog minutėlę šiek tiek padramatizuosiu. Aš matau. . . Jie

sako, kad trys išminčiai. Mes tiesiog sakome, kad buvo trys. Džimas, Džonas ir Džordžas, sakykime, kad tokie jų vardai. Ir jie eina, kad pamatyti Jėzų. Ir aš matau, kaip jie visi ruošiasi keliauti. Mes paimsime šį vaikiną Džimį. Jis, na toks vyrukas. Jis bėga ir pasako savo žmonai, sako: „Žmona, žinai ką? Aš pamačiau žvaigždę, taigi aš turiu vykti“. Ir štai jis eina ir susipakuoja, kad galėtų išvykti.

¹⁷³ Tai štai kas nutiko šiandien žmonėms. Jie bando susipakuoti, kad būtų krikščioniu. Jeigu ko nors jums reikia, tai „išsipakuoti“ - kad būti krikščioniu. Tiek daug dabar turime kabančių dalykų.

¹⁷⁴ „Mam!“ Sako: „Taigi, motina, žinai, aš negalėčiau išvykti, nepasiėmęs savo kortų stalelio“, taigi jis užkabina tai ant kupranugario. „Kadangi, žinai, kiti vaikinai nevertins manęs, jeigu aš keliausiu su jais neturėdamas kortų stalelio“.

¹⁷⁵ Visi kiti tie maži, seni dalykai, kurie jus laiko. Ir jūs turite mažą savanaudiškumo dėžutę, jūs taip pat turite ją užkabinti. Ir jūs turite užkabinti šiek tiek tuščių kalbų, truputį apkalbų, truputį *to, ano*, užkabinti tai ant kupranugario.

¹⁷⁶ Ir pirmas dalykas, žinote, jis pašoka, užšoka ant seno kupranugario, sako: „Nagi! Keliaujam!“ Senas kupranugaris vos gali pajudėti. Jis taip stipriai apkrautas, kol jo kojos beveik sulinko.

¹⁷⁷ Ir jūs visada nepatenkinti ir skundžiatės dėl savo bažnyčios, kurią jūs lankote, ir galbūt jūs jį taip apkrovėte, kol jis negali bėgti. Štai kas nutiko. Jums reikia iškrauti, nusiprausti, išsivalyti, susitvarkyti. Amen. Kas su manimi atsitiko? Atkreipkite dėmesį. Štai kas tai yra.

¹⁷⁸ Aš matau, kaip kiti eina, juda toliau. Ir pirmas dalykas, žinote, jis nuėjo ir vėl pažvelgė į tą žvaigždę. Ir taigi, pirmas dalykas, jis pradėjo mėtyti stalelius į vieną pusę ir pakuotes - į kitą.

Žmona paklausė: „Kur tu keliauji, Džonai?“

¹⁷⁹ Pasakė: „Aš atidedu į šalį visą svorį, kuris taip lengvai užgula ant manęs. Taigi, kad aš galėčiau bėgti su ramybe. Nes tiesūs yra vartai ir siauras yra kelias, bet bus keletas, kurie jį suras“. Yra vietos tik jums ir Jėzui. Niekas kitas negali padaryti. Amen.

¹⁸⁰ Ji pasakė. Aš galiu girdėti ją sakant: „Na, pažvelk, tu pamiršti savo kompasą“.

„Man nereikia jokio kompasą“.

¹⁸¹ „Tu pamiršti savo seminarijos diplomą. Tu pamiršti savo bakalauro tarnavimus ir visus kitus dalykus, kurių tvirtai laikeisi“.

Jis atsakė: „Klausk. Man nereikia jokio kompasą“.

„Kaip tu ten nueisi?“

¹⁸² Jis parodė į žvaigždę, tarė: „Aš vyksiu Dievo numatytu keliu. Jis numatė man žvaigždę, kad sekčiau, ji nuves mane pas Kristų“.

¹⁸³ Ir kurią naktį? Mums nereikia jokių didingų, ilgų mokymųsi ir viso šito. Mes norime keliauti Dievo numatytu keliu. Ir šios dienos Dievo numatytas kelias yra Šventosios Dvasios krikštas, ir Dievo sūnų vedimas Šventąja Dvasia. Tai nuves jus į paskirties vietą. Atidėkite į šalį visą svorį. Viską atidėkite į šalį. Sugrįžkime į apaštalu dieną. Mūsų pamatas yra tvirtas.

¹⁸⁴ Dievas mums tai įrodė - ženklais, stebuklais ir nuotraukomis, ir visa kita. Jis įrodė, kad Jis yra su mumis.

¹⁸⁵ Ir visame pasaulyje ši šlovinga galinga Evangelija, praeitais metais surinko milijoną penkis šimtus tūkstančių į Dievo Karalystę. Praeitais metais, atsivertimais, Sekmininkų bažnyčia buvo sėkmingiausia iš visų bažnyčių pasaulyje, užregistruota milijonas penki šimtai tūkstančių. Aleliuja! Kas nutiko? Tai pats galingiausias dalykas, koks tik yra šiandien žemėje. Tačiau velnias išlinko į jų tarpą ir suskaldė juos į *tą* mažą grupelę, ir *tą* mažą grupelę, ir *aną* mažą grupelę, kad sukeltų sambrūzdį vienas prieš kitą.

¹⁸⁶ Jeigu jie kada galėtų pamiršti savo savanaudiškumą ir savo skirtingumą, ir susijungtų savo rankomis, savo širdimis kartu, kaip viena, ateitų Tūkstantmetis. Štai ko mums reikia šį vakarą, drauge - susiburti kartu. Štai ką turi daryti Branhamo bažnyčia. Štai ką turi daryti visos bažnyčios - susiburti kartu viename bendravime, Kristuje Jėzuje, kaip vienas asmuo, kaip naujai gimęs kūdikis, ir eiti šiuo tiesiu, siauru keliu: „Žvelgdami į autorių ir mūsų tikėjimo užbaigėją - Jėzų Kristų“.

¹⁸⁷ Pažvelkite čia. Aš kalbu tai, mano brangūs draugai, neįtraukiant mūsų bažnyčios ir jos doktrinos, ir taip toliau. Jūs paieškokite pasaulyje, kur tik jūs norite, ir mes kalbame tai su pasididžiavimu, nesigiriant niekuo kitu - tik Jėzumi Kristumi, Dievo Sūnumi. Bet pažvelkite, ką Visagalis Dievas padarė šiai nedidukei bažnyčiai. Apsisukite ir apsižvalgykite, jeigu jūs to norite. Tiesiai iš šios bažnyčios čia, prasidėjo didis prabudimas, kuris apėmė visą pasaulį. Ir tai tiesa. Pažiūrėkite ir pamatykite, ar tai ne taip. Dievas yra su mumis. Savo meilėje ir gailestingume, pažvelkite, kaip Jis gydo mus, kai mes sergame. Pažvelkite į vėžio atvejus, akluosius, kurčiuosius ir nebylius, ir visa kita, kaip Jis išgydo mūsų tarpe, visur. Tuomet, buvo pakankamai mylintis, kad nužengtų ir būtų moksliskai patvirtintas, suteikdamas Savo patvirtinimą bažnyčiai, Jis nusifotografavo su mumis. Amen.

¹⁸⁸ Kur kritikai, jie turės užčiaupti savo burną ir atsitraukti, pasakyti: „Negalime nieko pasakyti apie Tai“. Amen.

¹⁸⁹ Aš toks laimingas šį vakarą, kad aš esu vienas iš jų! Aš toks laimingas, kad aš esu krikščionis. Aš toks laimingas, kad

gyvenu čia, tarp žmonių, kurie tiki šiuo didžiu judėjimu. Kas . . . aš tikėjausi, kad bus šiek tiek skirtingumo. Mes esame žmonės. Bet iš esmės, mes esame viena. Teisingai. Mes esame viena. Kartu mes stovime, kaip vienas vienetas Jėzuje Kristuje. Dievas palaimino mus ir davė mums visus šiuos nuostabius dalykus.

¹⁹⁰ Tik pagalvokite, kaip aš—aš nebūčiau galėjęs čia būti, ši vakarą, jeigu ne Viešpats, kai geriausi gydytojai pasakė, kad aš neišgyvensiu. Bet Vyriausiasis Gydytojas nužengė ir pasakė: „Viskas yra Mano rankose, ir tu išgyvensi“. Aš patikėjau Juo.

¹⁹¹ Kaip sesuo Viver, sėdinti čia? Sėdėjo kaip skeletas tame neįgaliojo vežimėlyje, kai jie atvežė ją čia, kad pakrikštytų Jėzaus Kristaus Vardu; gydytojas jai davė gyventi iki ryto, vėžys ją suėdė, tai maždaug prieš septynerius ar aštuonerius metus. Štai ji šį vakarą su mumis.

¹⁹² Kiek dar aš galėčiau įvardyti, kurie įėjo ir išėjo pro šias duris, atėjo čia kaip sužaloti ir kenčiantys, ligoniai ir luošiai, mikčiojantys ir akli, ir visa kita, ir buvo išgydyti. Tik pro šias vienas mažas duris, kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimo liudytojais!

¹⁹³ Kokie turėtume būti mes? Kuo turėtų būti ši Branhamo bažnyčia? Ji turėtų būti švyturys, pastatytas vienoje iš tamsiausių pasaulio vietų - Džefersonvilyje. Jeigu kada nors ir buvo vieta, kuriai reikėjo Evangelijos - tai Džefersonvilis. Teisingai.

„Bet ar gali būti kas nors gero iš Nazareto?

Pasakė: „Ateik ir pažiūrėk“. Teisingai.

¹⁹⁴ Tamsios dėmės! Mums nereikia šviesų dienos metu. Mums jų reikia tada, kai tamsu. Štai kur Dievas siunčia Šviesą, ten, kur yra tamsios vietos. Tai labai sunku. . . Lengva eiti ten, kur viskas vyksta sklandžiai. Bet ten, kur ji prateka sunkiai, kur tamsios vietos, grubios vietos!

Ar aš turiu būti nešamas į Dangų lengvu gyvenimu,

Tuo tarpu kiti kovoja, kad laimėtų prizą, ir plaukia per kraujuojančias jūras?

¹⁹⁵ Štai čia, kur žmonės ginčijasi dėl smulkmenų ir skirtingumų, ir panašūs dalykai; o kasdien miršta šimtas keturiasdešimt tūkstančių pagonių, keliauja susitikti su Jėzumi, arba keliauja susitikti su teisingu ir sąžiningu Dievu, nieko apie Jį nežinodami. Kasdien miršta šimtas keturiasdešimt tūkstančių, kasdien žūsta pagonys, kurie niekada negirdėjo Jėzaus Kristaus Vardo. O mes ginčijamės, ar esame presbiterijonai, ar metodistai, ar nesame. Kokia negarbė! Kokia gėda!

¹⁹⁶ Ko mums reikia - tai regėjimo. Nežiūrėti čia, priešais savo nosį. Žiūrėti ten - į kelio galą. Jei aš galvoju apie šiandieną, *tą, aną* ar *kita*, aš gyvenu tik tai dienai. Bet aš gyvenu Amžinybei,

dėl kažko anapus, dėl kažko, ką Dievas iš anksto numatė, ir viena diena aš turėsiu su tuo susitikti.

¹⁹⁷ Aš užtrukau per ilgai; dešimt minučių. [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . Iš Dievo malonės ir su Dievo pagalba.

¹⁹⁸ Jau du metai, kai aš vėl ir vėl Jo prašiau kai ko. Aš prašiau Jo kai ko penkiolika metų, ir galiausiai Jis davė man tai. Ir aš belsiuosi į Jo duris, jeigu aš dar gyvensiu kitais metais, jeigu Jis neduos man to šiais metais, suprantate, to dalyko, kurio aš prašiau. Tai Jo Šlovei, kažkas, ką aš galėčiau dėl Jo padaryti ten. Jis tiesiog sudarys man galimybę, kad aš galėčiau ten vykti ir laimėti Jam sielas, šiek tiek geresniu, šiek tiek stipresniu būdu. Ir aš meldžiuosi, kad Jis tai padarytų. Tai mano malda Jam.

¹⁹⁹ Ir mano liudijimas jums, kad, jei jūs tik melstumėtės už mane ir laikytumėte mane priešais Jį, maldoje, tuomet aš galiu tęsti. Kaip aš galėčiau padaryti nors vieną dalyką, kad ir kas vyktų, jeigu nebūtų kas manimi tiki? Jūs esate tame tiek pat, kaip ir bet kuris kitas. Jūs esate tame. Nesvarbu ką mes darome, jeigu mes pamokslaujame, ką mes bedarytume; jeigu nėra nė vieno, kas tuo patikės, tuomet nieko negalima padaryti. Teisingai. Viskas veltui, nieko negalima padaryti, nebent mes susieitume kartu ir tikėtume vienas kitu. Aš tikiu jumis ir jūs tikite manimi. Ir kartu mes tikime Dievu, ir mes tikime, kad Jo Dvasia ves mus.

²⁰⁰ Taigi, broli Funk, ar užlipsite? Jūs dabar laikote kūdikį; tai jūsų pasiteisinimas. Broli Vudai, aš manau, kad jūs esate sekantis. Brolis Vudas atsako: „Brolis Džeksonas“—Red.] Gerai, ir jis pasirinko brolių Džeksoną. Taigi, aš spėju, kad sekantis bus brolis Džeksonas. Viešpats telaimina mūsų brolių Džeksoną, kuris bus sekantis.

²⁰¹ Telaimina jus Viešpats. Ar jūs—ar jūs mylite Viešpatį? Aš noriu pamatyti jūsų rankas. Ar jūs mylite Viešpatį? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai.

²⁰² Sese Gerti, ateikite čia minutėlę. Aš noriu, kad jūs padainuotumėte su manimi. Visi dainuoja. Aš pabandysiu. Aš tiesiog stipriai užkimęs, nes labai peršalau. ir aš. . . kažkas, mano galva, bet aš noriu, kad jūs padėtumėte man dainuoti šią seną gerą dainą. Ir sugrokite man natą ar. . . kažką. Aš nežinau, kas tai yra. Bet, aš nežinau, kas tai yra. Tiesiog pagrokite man kokią nors natą, nes aš noriu dainuoti „sruvenanti krauju“, su jumis visais. Nes, ši Evangelija, kurią aš pamokslauju, Ji sruvena krauju. Ar jūs tuo tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai, visi, dabar kartu.

Pirmasis, miręs dėl Šventosios Dvasios plano, buvo Jonas Krikštytojas, bet jis mirė kaip žmogus;
Tuomet atėjo Viešpats Jėzus, jie nukryžiuojo Jį, Jis skelbė, kad Dvasia išgelbės žmones iš nuodėmės.

Kraujas vis dar sruvena, taip, jis dar sruvena,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvenanti
 krauju,
 Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija, Ji sruvena
 krauju.

Bet tuomet jie užmėtė Steponą akmenimis, nes
 jis pamokslavo prieš nuodėmę,
 Jis juos taip supykė, kad jie sudaužė jam
 galvą;
 Bet jis mirė Dvasioje, atiduodamas dvasią,
 ir iškeliaavo susijungti su kitais, su ta gyvybę
 atiduodančia kareivija.

Kraujas vis sruvena, taip, jis vis sruvena,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
 krauju,
 Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija . . .

O, tai Petras ir Paulius, ir dieviškasis Jonas,
 Jie atidavė savo gyvybes, kad ši Evangelija
 galėtų šviesti;
 Jie susiliejo savo krauju, kaip senų laikų
 pranašai,
 Kad Tikras Dievo Žodis tikrai būtų
 skelbiamas.

Kraujas vis dar sruvena, taip, jis dar sruvena,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvenanti
 krauju,
 Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija, Ji sruvena
 krauju.

Dabar paklauskite tai.

Sielos po altoriumi, šaukia: „Kiek ilgai?“
 Nes Viešpats baus tuos, kurie darė pikta;
 Bet bus dar daugiau tų, kurie atiduos savo
 gyvybę kraują
 Už šią Šventosios Dvasios Evangeliją ir jos
 purpurines sroves.

Dabar atsistokime.

Ji sruvena krauju, taip, ji sruvena krauju,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija, ji sruvena
 krauju,
 Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
 krauju.

203 Argi jūs nesate laimingi, jog esate vienas iš jų? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Kokios rūšies Evangelija? Ta pati Evangelija, kuri buvo jiems duota, tie patys ženklai, tie patys po jų sekantys stebuklai, tas pats Ugnies Stulpas, tas pats Viešpats Jėzus, tas pats ligonių išgydymas, ta pati Dvasios jėga, viskas juda tiesiai toliau. Artėja tas pats persekiojimas.

Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena krauju.

Dabar visi kartu.

Ji sruvena . . .

204 Apsisukite, paspauskite kam nors ranką ir pasakykite: „Šlovė Viešpačiui!“

. . . sruvena krauju,

205 Aleliuja! Argi broli . . . ? . . . Šlovė Viešpačiui! . . . ? . . . Amen.

Jis sruvena krauju,

O, krauju mokinių, mirusių už Tiesą,

Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena krauju.

O, kaip aš myliu Jėzų,

O, kaip aš myliu Jėzų,

O, kaip aš myliu Jėzų,

Nes Jis pirmas pamilo mane.

Dabar sudainuokime garsiau. Iškelkime rankas.

O, kaip aš myliu Jėzų,

O, kaip aš myliu Jėzų,

O, kaip aš myliu Jėzų,

Nes Jis pirmas pamilo mane.

206 Mūsų dangiškasis Tėve, mes dėkojame Tau šį vakarą už Viešpatį Jėzų Kristų, už Jo Jėgą, už Jo meilę. Ir žinant, kad mes gyvename šioje didingoje, kilnioje dienoje, kai senovės pranašai numatė šią dieną ir ryšium su ja, davė nurodymus, sakydami, kad kaip: „žmonės bus apsvaigę, išdidūs, mėgstantys malonumus labiau nei Dievą; turintys dievotumo pavidalą, bet išsižadantys Jėgos“. Kai jis pasakė: „Paskutinėmis dienomis bus pašaipūnų, kurie šaipysis ir tyčiosis“. Ir mes gyvename toje dienoje, Tėve.

207 „Tą dieną vežimai siautės plačiuose keliuose. Jie lakstys kaip žibai. Jie atrodys kaip deglai“. Visa tai, didi pranašystė, kuri pildosi!

208 Kai Jėzus pasakė: „Potvynio bangos daužys krantus, čia ir ten jūros pakrantėse. Ir kai viršum dangaus pasirodys dideli ženklai ir stebuklai, kaip skraidančios lėkštės ir kiti dalykai. Dėl tų ženklų pasaulis išsigos ir drebės. Tai sukels žemės drebėjimus įvairiose vietose, ir visokių kitų dalykų; ir laiko painiava, ir nelaimės tarp tautų“.

209 Ir Jis pasakė: „Tą dieną, kai sužydės Izraelis“. Aleliuja! Ši vakara, ta senoji šešiakampė Dovydo žvaigždė, pirmą kartą per dvidešimt penkis šimtus metų plevėsuoja virš Jeruzalės. Tautos skyla. Figmedis išleidžia pumpurus!

210 Visi kiti medžiai išleidžia savo pumpurus. Nedorėliai išleidžia savo pumpurus. Katalikybė išleidžia savo pumpurus. Komunizmas išleidžia savo pumpurus.

211 Ir Tavo Bažnyčia išleidžia Savo pumpurus. Ateina pavasario metas. O, didis Gyvybės Mokytojai, pakilk su išgydymu ant Savo sparnų, Viešpatie. Ir suteik Savo tarnams visas galias ir ženklus, ištiesiant Savo Švento Vaiko Jėzaus ranką, kad atlikti stebuklus ir ženklus, ir skelbti Evangeliją iki pasaulio pakraščių. Suteik tai, Viešpatie.

212 Palaimink šią nedidelę bažnyčią. Palaimink jos pastorių, Viešpatie, mūsų mylintį brolių. Palaimink visus, kurie čia bendradarbiauja su mumis. Visus, kurie šaukiasi Tavojo Vardo, visur visame pasaulyje. Padėk, šiais ateinančiais metais, Viešpatie, padėk mums išnaudoti visas jėgas Tavo tarnystėje. Patrauk ligas iš mūsų tarpo. Ir patepk mus Šventąja Dvasia. Patrauk nuo mūsų pavydą, nesantaiką, patrauk įtarumą, patrauk viską, kas nuodėminga. Ir tegul apie mus sakoma, kad mes esame Tavo vaikai, „Miestas, kuris pastatytas ant kalvos, kurio neįmanoma paslėpti“. Suteik tai, Tėve.

213 Palaimink mus, ir atleisk mums už mūsų praeitį. Ir tegul mes sakysime, kaip Paulius: „Užmiršdami tuos dalykus, kurie yra praeityje, mes veržiamės link žymės aukščiausiojo pašaukimo Kristuje“.

214 Viešpatie Dieve, siųsk mane, kur Tu nori. Aš pasirengęs vykti, vykdydamas Tavo įsakymus, bet kuriuo metu.

215 Atleisk mums, aš vėl prašau. Ir pašventink šią bažnyčią Savo Vardo garbei ir šlovei, bei joje esančius žmones. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

216 Jūs galbūt atsisėskite. Telaimina jus Viešpats.

O, na, netrukus ore įvyks mielas,
 Mielas susitikimas;
 Aš susitiksiu su jumis, sutiksiu jus Ten anapus,
 Tuose Namuose už padangės;
 Jūs išgirsite tokį dainavimą, kokio niekada
 negirdėjo mirtingojo ausis,
 Aš skelbiu - tai bus šlovinga!
 Nes Pats Dievo Sūnus, bus Tas,
 Kuris praves susirinkimą ore.

O, netrukus ore įvyks mielas,
 Mielas susitikimas;
 Aš susitiksiu su jus, sutiksiu jus Ten anapus,
 Tuose Namuose už padangės;
 Jūs išgirsite tokį dainavimą, kokio niekada
 negirdėjo mirtingojo ausis,
 Aš sakau - tai bus šlovinga!
 Nes Pats Dievo Sūnus, bus Tas,
 Kuris praves susirinkimą ore.

Jūs girdėjote apie mažą Možę melduos,
 Jūs girdėjote apie bebaimį Dovydą su šaudykle;
 Jūs girdėjote istoriją apie sapnuotoją Juozapą,
 Apie Danielių ir liūtus, apie kuriuos
 dainuojate.

O, ir daugelis, daugelis kitų Biblijoje,
 Aš sakau - kad trokštu susitikt su jais visais!
 Netrukus Viešpats leis mums susitik su jais,
 Ten, susirinkime ore.

Netrukus ore įvyks mielas,
 Mielas susitikimas;
 Mes susitiksime su jumis, pasisveikinsime Ten,
 anapus,
 Tuose Namuose už padangės;
 Jūs išgirsite tokį dainavimą, kokio niekada
 negirdėjo mirtingojo ausis,
 Aš sakau - tai bus šlovinga!
 Nes Pats Dievo Sūnus, bus Tas,
 Kuris praves susirinkimą ore.

²¹⁷ Ar jums tai patinka? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tai bent! Yra Vienas, kurį aš labiausiai noriu sutikti - tai Jėzus. O jūs? [„Amen“.] Tiesiog duoda jums pasijusti tokiu džiugiu, tokiu švairiu, tokiu tyru. Argi jūs tiesiog nesijaučiate taip? Tiesiog tarsite: „Jūs visi būtumėte išvalyti! Tiesiog mylime Jį!“

. . . ore įvyks mielas,
 Mielas susitikimas;
 Aš susitiksiu su jumis ir pasisveikinsiu Ten
 anapus,
 Tuose Namuose už . . .
 . . . kokio niekada negirdėjo mirtingojo ausis,
 Aš sakau - tai bus šlovinga!
 Ir Pats Dievo Sūnus, bus Tas,
 Kuris praves susirinkimą ore.

Ar jums patinka? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] O, tai bent!

Jūs girdėję apie mažą Možę melduos,
 Jūs girdėję apie bebaimį Dovydą su šaudykle;

Jūs girdėjote istoriją apie sapnuotoją Juozapą,
Apie Danielių ir liūtus, apie kuriuos
dainuojate.

O, ir daugelis, daugelis kitų Biblijoje,
Aš sakau - kad trokštu susitikt su jais visais!
Netrukus Viešpats leis mums susitik su jais,
Ten, susirinkime ore.

Ir, o, netrukus ore įvyks mielas,
Mielas susitikimas;
Aš susitiksiu su jumis ir pasisveikinsiu Ten
anapus,

Tuose Namuose už padangės;
Tokį dainavimą, kokio niekada negirdėjo
mirtingojo ausis,

Aš sakau - tai bus šlovinga!
Ir Pats Dievo Sūnus, bus Tas,
Kuris praves susirinkimą ore.

²¹⁸ Tai bent! Aš tiesiog noriu būti Ten. O jūs? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Kiek iš jūsų pasakytų: „Iš Dievo malonės, aš noriu būti Ten. Iš Tavo malonės“? [„Amen“.] Šlovė Viešpačiui.

Gerai, broli Nevilai.

Laimingų Naujųjų metų jums visiems. Telaimina jus
Dievas!

AMŽINASIS GYVENIMAS IR KAIP JĮ GAUTI LIT54-1231
(Everlasting Life And How To Receive It)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba Naujųjų Metų išvakarėse, penktadienio vakarą, 1954 m, gruodžio mėn. 31 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org